

Ernst Heinisch (1901-): Sprawca

Sudetoniemiec, zawód: młynarz

1938: SS i NSDAP

1939: Hilfspolizei w Polsce, dowódca Sonderdienst (kształcenie volksdeutschów)

1941: komendant obozu pracy Tyszowe (Lublin), Sonderdienst, strażnik w obozie pracy Kurowice (Galicja)

1942: komendant obozu Hermanów, po jego rozwiązaniu strażnik w obozie pracy przymusowej Janowska; następnie zastępca komendanta obozu koncentracyjnego Janowska

1946: Praca w zakładach produkcji potażu

Przed polskim sądem został oskarżony o uczestniczenie w okrucieństwach zbrodni w obozie Janowska, jednak na podstawie zeznań wielu żydowskich świadków został uniewinniony.

W 1968 roku zostaje skazany w szttgardzkim „ Procesie lwowskim“ na 8 lat i 6 miesięcy więzienia za cztery przestępstwa pomocnictwa w zbrodni (LG Stuttgart, Ks 5/65, 29.04.1968): w Hermanowie rozstrzelanie niepełnosprawnego więźnia , więźnia schwytanego po ucieczce , więźnia powieszono po nieudanej ucieczce, w obozie Janowska rozstrzelanie więźnia odmawiającego pracy.

Inaczej niż jego przełożony Epple, w obozie pracy przymusowej Kurowice, nie był Heinisch człowiekiem, który czerpał przyjemność z zabijania innych.

Świadek Eliyahu Yones z obozu w Kurowicach tak opisał Heinischa: „Heinisch był solidnym, grubym i dobrotliwym mężczyzną, któremu z pewnością żaden więzień w Kurowicach nie może przypisać niegodziwych czynów“. Mimo to stał się, jako komendant obozu, wielokrotnym mordercą, którego inni świadkowie wspominają z przerażeniem.

Quellen: Rüter u.a., Justiz und NS-Verbrechen, Verf. 671; Sandkühler, „Endlösung“